

31 Mart'ta
mücadeleye!

Seçimlerden sonra, Kürt sorununda çözüm sürecinin akıbeti için mücadele bizi bekliyor!

Seçimlerden sonra, Ermeni soykırımının tanınması için mücadele bizi bekliyor!

Seçimlerden sonra, hırsızları saklamak için

Ergenekoncuları aklanlara karşı mücadele bizi bekliyor!

Seçimlerden sonra, kentsel dönüşüm, neoliberal enerji politikalarına, ekolojik yıkıma, nükleer santrallara, iklim değişikliğine karşı mücadele bizi bekliyor!

İrkçılığa, milliyetçiliğe karşı eşitlik, özgürlük ve adalet mücadelesi, yoksulluğa, sendikasılaştırmaya, işsizliğe, mobbinge karşı mücadele bizi bekliyor!

Kadınların özgürlüğü, LGBTİ bireylerin hakları, anadilde eğitim, demokratikleşme için mücadele bizi bekliyor!

Seçim kampanyaları boyunca haykırdığımız "Hırsıza da, ırkçıya da oy yok" sloganı etrafında yaygın kampanyalar yapmak için, kazanmak için sürdüreceğimiz mücadele bizi bekliyor.

Antikapitalist, özgürlükçü, kitlesel bir sol parti mücadelesi içinde kurulacak.

Bugün, bu mücadelenin dinamikleri her zamankinden daha güçlü. Gezi direnişi, yüz binlerce insanın devlet şiddetine korkusuzca meydan okuduğu bir mücadele oldu. Polis, gaz bombası ve aralıksız devlet şiddeti, birkaç milyon insan açısından teşhir oldu.

Kürt halkı zaten yıllarca bu şiddetle muhatap ve bu şiddetten korkmuyor. Bu şiddete göğüs geriyor.

Devlet hem Kürdistan'da hem de batıda teşhir oluyor.

Yargı teşhir oluyor.

Hukuk teşhir oluyor.

Burjuva sınıfı teşhir oluyor.

17 Aralık'ta açığa çıkan yolsuzluk, kapitalizmin bir yanını daha teşhir etti. Bu sistem yolsuzluk üretiyor. Hem de yapısal olarak üretiyor. Hükümetler, bu yolsuzluğu koordine etme komitesi gibi çalışıyor. AKP hükümeti, adındaki AK'lığın sadece adında olduğunu, milyon dolarlık yolsuzluğu koordine ettiğini gösterdi. Artık "AK" bir parti olmadığını anlatmak çok daha kolay.

Şimdi, bu teşhir kampanyasına örgütlü bir biçim vermek zorundayız.

Bu yüzden 30 Mart'ta oylarımız HDP'ye. 31 Mart'ta sokağa, eyleme, örgütlenmeye!

2014 Newroz'unda sokağa çıkan yüz binlerce Kürt barışta kararlılık mesajını verdi.

Barıştan korkmuyoruz

Geçen hafta Diyarbakır'da gerçekleşen Newroz'un tüm dünyaya verdiği mesaj çok açıktı: Barış!

Seçimler, ses kayıtları, yolsuzluk derken çözüm süreci Türkiye'nin batısında 'unutulmuş' gözükse de, Kürdistan açısından durum çok net. Kürdistan'daki seçim sürecinde de, genel politik atmosferde de batıdakinden bambaşka bir rüzgârın estiğini gördük. Milyonlarca Kürt ve Abdullah Öcalan bugün barışın ardındaki kararlı ve en kendine güvenli güç.

Bu seneki Newroz'un en önemli noktalarından biri Öcalan'ın mektubuydu. Tıpkı geçen sene olduğu gibi. İki yıldır 'olmaz' denilen oluyor, Öcalan Kürtlere 'sesleniyor.'

'Çözüm masası bir dağışla' diye bekleyenler yine üzüldü, çünkü Öcalan barışa sahip çıkıyor. Bu masadan bir şey çıkmayacağını düşünenler, bunu AKP hükümetinin de masada olmasıyla gerekçelendiriyor. Bu tutumu takınanların Kürt halkının mücadelesinden ve taleplerinden bihaber olduğu çok açık.

Diyalogun AKP hükümetiyle kuruluyor olmasından dolayı Kürtleri itham edenlerin, Kürt halkı açısından barışın gereği olan yasal düzenlemelerin nasıl gerçekleşeceğinden hiç haberi yok. İstiyorlar ki bir devrim olana kadar Kürtler savaşmaya devam etsin. Ancak şu anda devrimci bir durumda olmadığımız belli. Barış, savaşan güçler arasında

yapılır. Savaşığın güçle barış masasına oturmak, o gücün siyasi iktidarını desteklediğin anlamına gelmez. Öcalan'ın 'direnirken korkmadık, barışken de korkmayacağız' sözü çözüm süreci 'şüphelilerin' kulağına küpe olsun. Çünkü süreçten şüpheliymiş gibi görünenler aslında Kürtlerin gücüne güvenmeyenler.

Öcalan diyalog sürecinde karşılıklı güvenin tesis edildiğini ancak AKP hükümetinin artık bu süreci yasal müzakerelere dönüştürmesi gerektiğini söylüyor. Bu mesajdan batıda barış isteyenlerin çıkarması gereken en önemli sonuç, barışa sahip çıkmak ve çözüm konusunda adım atması için hükümeti zorlayacak bir barış hareketi inşa etmek olmalı.

Sağcılar ne diyor?

Tayyip Erdoğan: "Rabia işaretini kullanıyorum, ama tek millet, tek bayrak, tek vatan, tek devlet anlamında."

"Başta Genelkurmay Başkanım olmak üzere, silahlı kuvvetlerimizi, o şerefli pilotlarımızı huzurlarımızda tebrik ediyorum, Hava Kuvvetlerimizi tebrik ediyorum." (Suriye sınırında vurulan uçakla ilgili)
"Twitter falan, hepsinin kökünü kazıyacağız. Uluslararası camia şöyle der, böyle der, hiç beni ilgilendirmiyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin gücünü görecekler. Bunun özgürlükle alakası yok."

Peki muhalefet ne yapıyor?

AKP'yi devirmek, onun tabanının bir kısmını başka bir siyasi hatta kazanmakla mümkün. CHP ise Cemaat ve MHP ile ittifak yapıyor. Tüm ırkçılar bu partiye desteğini açıklıyor:

İdris Naim Şahin: (CHP'li bir adaya desteğini açıklıyor) "Seyfettin Yıldırım kardeşimize herkesin bir güveni varsa, var Allah'a şükür, benim ve Oktay Ekşi'nin iki güveni, iki sevgisi, iki aşkı var."

Mustafa Sangül: (Tayyip Erdoğan'ın Gülen'e yüklenmesinin ardından) "Türkçe Olimpiyatları bizim dönemimizde çok daha görkemli bir şekilde yapılacaktır."

"Barış konusunda samimi olsaydınız, kapalı kapılar ardında 'barış' konusunu çözmeye çalışmazdınız." (Gerek Oslo'ya gerek 2013 yılının Ocak ayında başlanan barış ve çözüm süreçlerine karşı çıkan CHP'nin İstanbul adayı)

Kemal Kılıçdaroğlu: "Devrimci Kemal başlıklar atmaya devam etsinler. Ben yine de devrimci birisiyim." (Bozkurt işareti yapması üzerine soruları yanıtlıyor)

Devlet Bahçeli: "İki devlet vardır, ama bu Recep Tayyip Erdoğan'ın hırsızlığını örten iki devlet kavramı değildir. Türkiye'yi bölmeye götüren iki devlettir. Bir yanda Öcalan, bir yandan Recep Tayyip Erdoğan." ("Tatava yapma, bas geç" denilerek oy isteyen MHP lideri, barış sürecine karşı çıkıyor)

MARKSİZM 2014

16-20 Nisan İstanbul - Taksim Meydanı - Taksim Hill Otel www.marksizm.biz

DSİP'e üye ol

■ **DSİP Ankara İl Örgütü:** Konur Sok. 14/13 Kızılay 0507 654 22 54

■ **DSİP Kadıköy İlçe Örgütü:** Serasker Cad. Nergiz Apt. No: 88-90 Kat 3 - 0533 447 97 09

■ **DSİP Şişli İlçe Örgütü:** Rumeli Cad. Nakiye Elgün sokak. İkbal Apt. No: 32 Kat:1 0555 637 24 50

■ **Beyoğlu:** 0555 423 74 07

■ **İst/Fatih:** 0506 438 63 26

■ **İzmir:** 0507 304 45 67

■ **Çiğli:** 0505 825 29 91

■ **Foça:** 0532 350 49 72

■ **Tekirdağ:** 0533 233 41 50

www.dsip.org.tr

İnternette
antikapitalistlerin
sesi
www.marksist.org
takip et, paylaş...

Suriye'de devrimin yanında savaş isteyenlerin karşısındayız!

Sınırı ihlal ettiği gerekçesiyle bir Suriye savaş uçağının vurularak düşürülmesiyle birlikte, medyada hemen savaş tamamları çılmaya başladı. Olay sırasında Kocaeli'de mitingde olan Başbakan, silahlı kuvvetleri ve Genelkurmay Başkanı'nı tebrik ederek, mitingde katılan kitleleri militarist söylemiyle coşturdu.

Dış politika, iç politikanın bir parçasıdır. AKP liderliği, içerde kendisinden farklı gördüğü her düşünceye, her siyasî eğilime savaş ilan ediyor. Gezicilerden Berkin Elvan'a, ateistlerden Ermenilere, LGBTİ bireylerden seçimlerde AKP'ye oy vermeyeceğini düşündükleri tüm kesimlere, herkes AKP liderliğinin düşmanı. Sadece siyasî gruplar değil, twitter, youtube ve facebook gibi sos-

yal medya alanları da Erdoğan tarafından düşman, dış mihrak ve ahılsız ilan edildi.

Erdoğan, kendi tabiriyle, "istiklal mücadelesi" veriyor. Bu sıkışmışlık içinde, en başından beri Suriye politikasında savaşı tercih eden, Suriye devrimine mezhepçi ve milliyetçi bir şekilde yaklaşan AKP, Suriye savaş uçağını düşürerek gerilimi tımandırma, savaş atmosferinin zaten gergin iç politik iklimi daha da germesini hedefliyor.

Suriye devrimini desteklemek bir şey, Suriye rejimine karşı savaş açmak başka bir şey.

Biz Suriye devriminin yanındayız.

Esad rejiminin devrilmesinden yanayız.

Ama şu gerçeği de biliyoruz: Esad ile Erdoğan zihinsel ortaklık içindeler, kendilerine

karşı ayaklananları "terörist" ilan etmekte ortaklaşıyorlar. Suriye'de Baas rejimi, katlettiği on binlerce kişinin "terörist" olduğunu söylüyor, Başbakan ise Berkin Elvan'ın.

Esad rejimi TSK'nın müdahalesiyle, AKP'nin savaş çıkartkanlığı yapmasıyla devrilemez. Suriye'ye müdahale savaşı bölgesel bir savaşı haline getirir ve Esad'a karşı direnen Suriye halkının mücadelesini boğar. Rojava'nın özerkliğini tanımayan AKP, Suriye'de sadece kendi çıkarlarına uygun siyasî gelişmeleri meşru göreceğini de kanıtlamış oluyor.

Suriye halkının, Suriye devrimin yanındayız!

Suriye ve Türkiye'de özgürlük için mücadele edenlerin yanında, eski "kardeşler" Esad ve Erdoğan'ın karşısındayız!

haftanın yorumu

Sarıgül'e basmak!

Genel olarak dünyaya bakışını ve tek tek bütün siyasetlerini yanlış ve habis ve itici bulduğum bir partiye oy verme ihtimalim var mıdır sizce?

Yoktur tabii, niye böyle bir şey yapayım ki?

Ama yapmamı isteyenler var.

Önce sosyal medyada şöyle ifade edildi: "Tatava yapma, Sarıgül'e bas geç". (Burada kastedilen, yanlış anlaşılmasın, üstüne basmak değil, oy vermek).

Sonra HDP Danışma Kurulu Üyesi Zeynep Gambetti, "Peki, kabul, bıçak kemiğe dayandı: HDP Genel Merkez, İstanbul seçimlerinden çekilsin, oyların CHP'ye gitmesi çağrısında bulunsun!" diye tweet attı.

Sürekli bir çağrı var: "Aman HDP'ye oy vermeyelim, oyları bölmeyelim." Anadolu'da CHP'nin daha güçlü olduğu yerde CHP'ye, MHP'nin daha güçlü olduğu yerde MHP'ye oy verme çağrısı var.

Başta İstanbul olmak üzere, her yerde bu çağrıların amacı aynı: AK Parti'den kurtulalım da, kim kazanırsa kazansın.

AK Parti'den kurtulmak gerçekten de çok iyi olur. Kurtulalım.

Biz 2002'den beri kurtulmak gerektiğini düşünüyoruz, bunun için çabalıyoruz. Kurtulalım, ama nasıl kurtulalım?

Kurtulmanın yolu CHP'ye oy vermek olsaydı, çok kolay, şimdiye kadar çoktan kurtulmuş olurduk.

Sorun tam da şu ki, Türkiye seçmeninin büyük çoğunluğu, yüzde 75'i, CHP'ye oy vermek istemiyor. Ve çok kısa bir Karaoğlan Bülent Ecevit dönemi haricinde hiçbir zaman istemedi.

Her zaman niye istemediyse, şimdi de aynı nedenlerle istemiyor.

Devlet partisi olduğu için, Genelkurmay'ın sesi olduğu için, tepeden inmeciliğin, halkı küçük görmenin partisi olduğu için istemiyor.

"Benim oyumla çobanın oyu aynı olabilir mi?" diyenlerin partisi olduğu için,

zaman burkulmasına maruz kalıp 1923'te takılıp kalmış insanların, Canan Arıtan'ların, Onur Öymen'lerin, Nur Serter'lerin partisi olduğu için, dindarların kaz kafalı olduğuna, Kürtlerin Türk olduğuna inananların partisi olduğu için istemiyor.

Bütün bu nedenlerle, Türk ve Kürtler zaten 1946'da seçenек verildiğinden beri CHP'ye pek az oy vermiştir.

Şimdi mi verecek? Kılıçdaroğlu bozkurt işareti yaptığı için mi verecek? Parti kurmayları yıllardır Silivri'deki Ergenekoncuların ve darbecilerin sözcülüğünü yaptığı için mi verecek? AK Parti'nin yolsuzluklarına karşı CHP İstanbul'da yolsuzluk nedeniyle partiden atılmış bir adamı aday gösterdiği için mi verecek?

Hayır, tabii ki vermeyecek. Ve tabii ki ben de vermeyeceğim. Dünyadaki son insan ben olsam, son parti CHP olsa, yine de vermeyim.

Çünkü AK Parti'den kurtulmanın yolu Kemalist, milliyetçi, ırkçı, Silivri bir partiye oy çağrısı yapmak değil.

Böyle bir partiye oy çağrısı yapınlar, hatta bir de MHP gibi faşist bir partiye oy çağrısı yapınlar, gerçekten durumu çakamıyor. Bu çağrıların AK Parti tabanını iyice kemikleştirdiğini gerçekten anlamıyorlar. Tek alternatif CHP ve MHP olduğu sürece, AK Parti'nin oyu düşmeyecek. Çok mu zor bunu anlamak?

Biz egemen sınıfın muhafazakâr partisiyle ırkçı partisi, yasaklamacı partisiyle milliyetçi partisi arasında seçim yapmak zorunda değiliz.

Tercihimizi bu ikisi arasında sınırlamak sorunda değiliz. Eşitlikten, adaletten, özgürlükten, barıştan yana, milliyetçiliğe, ırkçılığa karşı bir alternatif inşa ettiğimiz gün AK Parti'den kurtuluruz.

Gerçekçi gibi görünmüyor olabilir, ama vallahi CHP'yi seçtirmeye çalışmaktan daha gerçekçi olduğu kesin.

Roni Margulies

Istanbul Fatih'te kentsel dönüşüm nedeniyle terk edilmiş binada kalan ve yaşam savaşı veren Suriyeli sığınmacılar.

Savaşa değil mültecilere bütçe!

Birleşmiş Milletler, Esad rejiminin katliamları ve giderek iç savaşa dönüşen koşullar nedeniyle yerinde yurdundan olan, evlerini terk etmek zorunda kalan insan sayısının 2014 yılının sonuna kadar yaklaşık 6 milyon kişiye çıkacağını açıkladı.

Şu anda 3,5 milyon Suriyeli yerlerinde edilmiş durumda. İki buçuk milyon Suriyeli ise başka ülkelere sığınmak zorunda kaldı. En az 8.000 Suriyeli çocuk ailelerinden kopartıldı.

İki buçuk milyon Suriyelinin

600 bini Türkiye'ye sığınmak zorunda kaldı.

Mültecilerin sığındıkları ülkelerde kamplar dışında yaşamayı tercih etmesi çok doğal. Hükümetlerin alması gereken tutum, sığınmacıların siyasal haklarını tanımak ve yaşam koşullarını düzeltmektir.

Türkiye'de yaşamak zorunda kalan Suriyeli sığınmacıların hiçbir siyasal hakkı yok.

Koşulları çok kötü.

Kamp dışında yaşamayı tercih eden sığınmacılar ise daha da kötü koşullarda güvencesiz bir yaşam sürmek zorunda

kalıyor.

İrkçıların sığınmacılara karşı tepki örgütlemeye çalışması ve Süriyelilerin sürekli maruz kaldığı hakaretler rutin haline geldi.

Sığınmacı hakkı bir insanlık hakkıdır! Sığınmacılara karşı yapılan ırkçılığa dur demeliyiz. Suriyeli sığınmacılar kardeşimizdir.

Hükümet Suriye'yle savaş macerasına son vermeli, sığınmacıların siyasal haklarını tanımalı ve yaşam koşullarını düzeltmek için tüm olanakları kullanmalıdır.

Bizi arayın gazetenizi getirelim!

0534 080 78 66

www.sosyalistisci.org

Yolsuzluğu AK'lama Twitter'ı yasaklama!

Gezi direnişi günlerinde "Bu Twitter başa bela" diyen Başbakan Erdoğan, bu kez de Twitter'ın "kökünü kazıyacağı" iddia ediyor. Twitter'ın "mahkeme kararlarına uymak zorunda" olduğunu, "uluslararası camiayı takmayacağı" ve herkesin Türkiye Cumhuriyeti devletinin gücünü göreceğini söylüyor.

AKP'liler "Twitter diz çöktü" diye övünürken, Twitter yetkilileri "Türkiye'deki kullanıcılarımızın gizlilik haklarını savunmaya devam etmekte kararlıyız. Güveninizi sarsmayacağız" diyorlar.

Erişim yasağı alternatif yolların kullanılabilmesiyle aşılabilirken, sosyal medya kullanıcıları yasağa tepki gösteriyor.

Sosyalist İşçi yayına hazırlandığı sırada, seçim öncesi AKP hakkında yayınlanması muhtemel ses kayıtları sebebiyle 25 Mart günü internet kesintisi yaşanabileceği iddia ediliyordu.

İç ve dış mihraklar

Gezi direnişi ve yolsuzluk operasyonlarıyla sarsılan hükümet, kendisine yönelik bir "uluslararası komplo" ve "darbe girişimi" olduğu iddiasıyla herkesi düşman ilan ediyor.

Baş düşman olarak Fethullah Gülen ve cemaatini ilan etti. Erdoğan'a göre "Pensilvanya, CHP'yi, BDP'yi, bir kısım medyayı kiraladı" ve AKP'yi yıpratmaya çalışıyor. Geziciler, terö-

ristler, ateistler, paralel yapı, Twitter da düşmanlar arasında. Berkin Elvan terörist, annesi ise Erdoğan'ın talimatıyla miting meydanlarında yuhalanıyor.

Berkin Elvan terörist, TSK kahraman

Ergenekoncular ve TSK ise AKP'nin dostları. Geçtiğimiz günlerde Veli Küçük, İbrahim Şahin gibi azıllı katiller serbest bırakılmış, Erdoğan "Bir tane bile bize teşekkür etmedi" demişti. Sınırdaki Baas rejimine ait savaş uçaklarının düşürülmesinden sonra ise mitinglerinde savaş naraları atıyor, "Tokadımız ağır olacak" dedikten sonra Genelkurmay'ı ve TSK'yı göklere çıkarıyor.

Hırsızlığa ve baskılara karşı mücadeleye

Yolsuzluk ve rüşvet iddiaları ise unutturuldu. Toplumun %70'i bu iddiaların gerçek olduğunu düşünürken, AKP yaptığı hırsızlığın yanına kâr kalacağını sanıyor.

Bu yüzden 30 Mart seçimlerini "İstiklal Savaşı" ilan etti.

Özgürlük ve demokrasi isteyenler, seçimlerde hırsız AKP ile ırkçı CHP'yi geriletmek için HDP'ye oy vermeli. Fakat asıl olarak, 30 Mart'tan sonra, AKP'nin tabanındaki yoksulları da kazanabilecek birleşik ve kitlesel bir mücadele örebilmek, Erdoğan'ın sonunu hazırlayacak en önemli hamle olacak.

Neden Twitter'ı yasakladı: Kendi seçmenini etkilemek için yapılan bir güç gösterisi.

Neye güveniyor: 77 milyonluk nüfusta sadece 10 milyon kişi twitter kullanıyor, twitter kullanıcılarının yüzde 90'ı zaten AKP'nin sandıktan çıkmadığı ilçelerde yaşıyor.

Çözüm nedir: Twitter kullanmayan Türkiye işçi sınıfını ve yoksullarını kazanmak. Fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, emekçi mahallerinde örgütlenmek.

Mücadelenin içinden

Bölünmüş işçi sınıfı kazanamaz

İşçi sınıfının tek bir gücü var: Birliği! İşçilerin patronlar ya da devlet karşısında direnebilmesinin ve direnişleri kazanımla sonlandırabilmesinin temeli, işçi sınıfının sayısal gücü değil.

Örgütlü olmayan sayısal güç, tek başına bir anlam taşımıyor.

İşçi sınıfı sayısal avantajını, siyasal avantaja ancak örgütlenme düzeyini yükseltmekle çevirebilir. Bu her düzeyde örgütlenmeyi içerir. İşçilerin mücadelesinin birkaç düzeyde sürmesi bir zorunluluk. Ekonomik mücadele, siyasal mücadele ve ideolojik mücadele.

Sınıf mücadelesinin düşük olduğu dönemlerde, işçilerin siyasal örgütlenmeleri ya da mücadelenin örgütlenme düzeyi de düşük olur. Bu yüzden sendikalar, işçiler için her koşulda en önemli örgütlenme araçlarıdır.

Sendikalar, işçi sınıfının çıkarlarını savunmanın örgütleridir.

İşçiler arasındaki tüm bölünmüşlükleri geri plana iterek, hakların savunulacağı ilk platform, hakları savunmak için girişilecek mücade- lenin ilk okuludur.

Sendikaların tüm işçileri kapsaması gerekir.

Bu yüzden, işçiler arasındaki bölünmüşlüğü gidermek için öncelikle sendikalar arasındaki bölünmüşlüğü gidermek gerek.

Türkiye'de işçiler, kamu çalışanı-özel sektör çalışanı, mavi yakalı-beyaz yakalı gibi tümüyle yapay bölünmüşlüklere maruz kalmış durumda. Bu bölünmüşlük, tek tek işyeri ya da işkollarındaki mücadelelerin zayıf kalmasına, işçilerin bir bütün olarak desteğinin alınmasına ya da toplumda örgütlenme yönünde genel bir eğilimin şekillenmesine engel oluyor. İşçi sınıfının farklı sendikalar temelinde bölünmesi, bu sendikaların bir çatı altında toparlanamaması devletin, burjuvaların ve sendika bürokratlarının çıkarına. İşçilerin çıkarına değil.

sosyalizm sohbetleri

Nasıl muhalefet edilir?

Seçimler yaklaştıkça tartışmalar hararetleniyor. Toplumun iki kötü seçenек arasında sıkıştıran argümanları daha sık duymaya başladık. Özellikle de seçimlerde AKP karşısında "en yakın" adayın desteklenmesi gerektiğini. Ama AKP'nin ne olursa olsun gitmek zorunda olduğunu, en azından bu seçimlerde cezalandırılması gerektiğini haklı olarak düşünenler birçok önemli noktayı kaçınıyor. Öncelikle uzun vadeli bir

seçim sürecine girdiğimizi, önümüzde Cumhurbaşkanlığı ve genel seçimler olduğunu unutmuyorlar. Gezi direnişiyi birlikte aciliyet kazanan özgürlükçü bir muhalefetin inşası sorununu çözmek için bu süreç bir fırsat olarak değerlendirilebileceğini görmüyorlar. Aynı pilavı yiyelim, CHP'ye oy verelim diyorlar. Büyük ihtimalle aynı şeyi sonraki seçimlerde de söyleyecekler. Oysa salt hükümet karşıtlığı, yani yerine ne gelirse gelsin, nasıl olursa olsun "AKP gitsin" talebine sıkışmış bir muhalefet, 12 yıldır AKP'ye can veren siyaset biçimi

oldu. Eşitlikçi ve özgürlükçü bir alternatifte işaret etmeyen bir hükümet karşıtlığı pozisyonunun kısırlığı ortada.

Yaklaşan seçimler hakkında hiçbir yanılsamaya kapılmamak gerek. Esas belirleyici olan elbette sokaktaki kitlesel mücadeledir. AKP'yi geriletecek gerçek unsur sandıktaki olan hareket olacak. Erdoğan'ın kimyasını bozan da zaten meclis içi muhalefet değil, Gezi direnişi değil midir? Bu, seçimler önemsiz demek değil, ancak seçimler esas itibariyle sokaktaki mücadelelerle katkı sağlayabileceği oranda anlamlı.

Peki bu "uçuruma sürükleniyor, imdat frenini çekelim" politik hattı sokaktaki hareke-

te ne anlatıyor? Açıkçası hiçbir şey.

Toplumun çoğunluğunu kazanmaya çalışmayan, işçi sınıfının geniş kesimlerini kapsayamayan bir politik söylemin ve hareketin başarıya ulaşma şansı yok. Bugün Türkiye'de yoksulların ve emekçilerin önemli bir bölümü AKP'ye oy vermeye devam ediyor. Önemli olanın sadece AKP'yi geriletmek olduğu argümanı ise bu kitle için doğal olarak hiçbir anlam ifade etmiyor.

"Cezalandırılmıcalar" hiçbir politik söylem üretmeden sadece hükümetin değişmesini odaklanarak alternatif bir muhalefet inşasına kapıları kapatıyor. AKP'ye oy verenleri baştan zaten kazanılmaya-

cak, AKP'den kopartılmayacak kesim olarak görülüyor dışı tutuyor ve halihazırda AKP'ye karşı olanlara sesleniyor. Böylece AKP'nin de ekmeğine yağ sürüyor.

Aslında bu tutum uzun vadeli değil, 30 Mart'a kadar.

Toplumdaki özgürlükçü taleplerin karşılığı olmayan AKP'yi de CHP'yi de geriletmenin yolu sokakta, kitlesel, toplumun çoğunluğunu kazanmaya çalışan, bağımsız bir hareket inşa etmektir. AKP iktidarı için korkutucu olan, tıpkı Gezi direnişinde olduğu gibi, sermayenin çeşitli akımlarından ve devletten bağımsız radikal bir toplumsal hareketten başkası değil.